ГЛАСНИК

St. Sava Herald – Summer 2017

ST. SAVA SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL OF BOSTON

41 Alewife Brook Parkway • Cambridge, MA 02140 • 617-674-4035 • www.stsavaboston.org

Драги парохијани,

Ако Бог да ове године славимо 25 година активног постојања наше парохије која је обновљена-основана од стране владике Митрофана 1992 године. Иако ћемо званично прославити 9 и 10 децембра, цела ова година треба да нам буде у знаку овог значајног јубилеја сабирајући своја сећања и успомене на све оно што се десило у протеклих 25 година нашег заједничког парохијског живота.

Подсетимо се скромног почетка и будимо захвални Богу за оно што имамо данас. За ових 25 година доживели смо много лепих ствари, понекад и тужне догађаје које смо заједнички делили. Можемо да будемо поносни јер смо од мале заједнице порасли у парохију која врло често може да буде за пример другима.

Ових дана сам прошао кроз књигу рођених и крштених . Да ли можете да верујете да се за последњих 25 године крстило преко 270 особа у нашој парохији. Већина су то била деца, мада често и одрасли. Неки од њих су се преселили и више не живе на територији наше парохије али већина њих је још увек ту. Размишљам у себи: како би било лепо када би свако од ових који су крштени заиста схватио своју веру озбиљно и заједно са својим родитељима похађао цркву сваке недеље, наша катедрала би била пуна СВАКЕ НЕДЕЉЕ.
На крштењу ми обећавамо ДА СЕ СЈЕДИЊУЈЕМО СА ХРИСТОМ. На крају крштења увек певамо ону песму ЈЕЛИЦИ када обилазимо око стола: Ви који се у Христа крстисте у Христа се обукосте. Чувајмо се да не будемо Хришћани само по имену , него прави Хришћани. Запитајмо се да ли смо се заиста у Христа обукли.
Ваш у Христу,
Прота Александар Влајковић

Dear Parishioners,

God willing, this year we will celebrate 25 years of active parish life since Bishop Mitrofan reactivated our parish in 1992. Although we will have the official anniversary celebration on December 9-10, this whole year should be marked as our anniversary. We reflect and revisit the events that took place during these last 25 years of our parish life together. Remember our modest beginnings with gratitude and thank God for all that we have today.

During these 25 years, we have gone through many joyous and sometimes even sad events together .We can be proud that we have grown from a tiny community to a thriving parish which often sets an example for others.

A few days ago, I went through the book of Records of births and baptisms in our parish. Can you believe that during past 25 years, we have had more than 270 baptisms in our parish? Most of those were children but some were adults, too. Some of those have moved away and no longer live in our parish, however, a majority still live here. At that moment, I thought to myself: how wonderful it would be if each of those who are baptized would take their faith seriously and together with his/her parents, come to our church regularly. Our Cathedral would be full EVERY SUNDAY. On the day we are baptized, we promise TO UNITE OURSELVES WITH CHRIST. Also, at the end of the baptism we sing: THOSE WHO HAVE BEEN BAPTIZED UNTO CHRIST HAVE PUT ON CHRIST.

Please be careful not to become nominal Christians but through your actions real Christians. And finally, let us ask ourselves if we indeed have put on Christ.
Yours in Christ,
Fr. Aleksandar

St. Sava 2017

The Serbian community in Boston celebrated its Patronal Feast on Sunday, January 29, 2017. This year's celebration was particularly special as the parish welcomed in their midst for the first time their newly appointed bishop, His Grace Bishop Irinej. His Grace arrived on Saturday from Biddeford, ME where he celebrated St. Sava with the Portland Serbian Community.

The celebration in Boston started with Great Vespers on Saturday evening. Fr. Aleksandar served together with deacon Sinisa Duvnjak as the parish choir sang responses.

Bishop Irinej celebrated the Sunday Hierarchical Divine Liturgy with several clergy and over three hundred people in attendance. In addition to Fr. Aleksandar, other clergy included Archimandrite Fr. Maximos (Constas) from Holy Cross School of Theology, Fr. Patrick and Fr. Rumen from the Bulgarian Diocese, Fr. Ivan Marjanovic from Portland, and Deacon Sinisa Duvnjak from Belgrade. Later, Archdeacon Evlogios of the Patriarchate of Jerusalem joined in the festivities. The parish choir responded beautifully during the service.

After the Gospel reading, His Grace addressed the faithful with his sermon. His Grace wished all in attendance a blessed feast day of St. Sava, the protector of this beautiful church. "May this day be blessed and may this holy gathering be blessed as a part of this Divine Liturgy. His message was how Zacchaeus climbed into a wild fig tree in order to overcome his physical inadequacies, but more importantly, he overcame his spiritual inadequacies in order to see Christ." His Grace, then, invoked the blessing of God on all present with the words: "May God bless all of you and all of us at this joyous gathering today and all the days until we meet again in His Heavenly Kingdom."

At the end of Liturgy, His Grace blessed the Slava kolach and zito in honor of St. Sava. The hosts (Domacini) for this year were Dragan and Dragana Gajica, and Dusko and Vojka Kukolj, with their families. Vladika called upon the people to volunteer for next year's Slava. Marija Ilic, David Davidovic and Jakov Djurkovic responded to the call. After the dismissal, His Grace Irinej called upon the children to test their knowledge regarding St. Sava. To the joy of all present, they passed.

Then, another surprise followed as the bishop instructed a seminarian, Srdjan Maksimovic, to read the bishop's proclamation aloud. At that moment, the St. Sava parishioners learned that a great honor was bestowed upon the Boston community and its church would be referred to as the St. Sava Cathedral moving forward. His Grace congratulated Fr. Aleksandar and all the parishioners. Fr Aleksandar expressed sincere appreciation for this honor that was being bestowed upon the Boston parish.

After receiving a blessing from Bishop Irinej, a wonderful meal prepared by the hosts was shared in the church hall, immediately followed by a spectacular program prepared by the children and youth of the St. Sava Boston parish. After the program, many stayed to personally meet the new bishop and talk to him. The St. Sava parish hall, although large, was packed to capacity with people. Indeed, it was a beautiful day dedicated to our beloved St. Sava!

Свети Сава 2017.

Српска парохија у Бостону свечано је прославила парохијску и школску славу Савиндан у недељу, 29. јануара 2017. године.
Овогодишња прослава је била посебна јер по први пут у парохију посетио нови Владика, Његово Преосвештенство Епископ источноамерички г. Иринеј.
Преосвећени Владика г. Иринеј је стигао у суботу из Бидефорда у Мејну где је прославио Савиндан са портландском парохијом. Прослава је почела у суботу вечерњим богослужењем у присуству владике Иринеја. Вечерње је служио протојереј-ставрофор Александар Влајковић уз саслужење ђакона Синише Дувњака, а одговарао је парохијски хор са студентом теологије Срђаном Максимовићем.

Владика Иринеј је началствовао светом архијерејском Литургијом у недељу ујутру, уз саслужење неколико свештеника и у присуству више стотина верника. Поред старешине храма протојереја-ставрофора Александра Влајковића, служили су архимандрит Максим (Констас) са Грчког факултета Часног крста, протојереји-ставрофори Румен и Патрик из Бугарске Цркве, протојереј-ставрофор Иван Марјановић из Портланда, као и ђакон Синиша Дувњак. Касније се придружио у сали и архиђакон Евлогије, лични ђакон Јерусалимског Патријарха. Парохијски хор је улепшао Литургију својим дивним појањем.

После читања светог Јеванђеља Владика се обратио вернима пожелевши им срећну славу: -Користим ову изванредну прилику да вам свесрдно честитам храмовну славу, славу вашег светог и велелепног храма, Светог оца нашег Саве, првог српског Архиепископа и Просветитеља. Нека је благословен овај дан и ово наше сабрање у оквиру свете и Божанске Литургије. Владика је, у наставку беседе, протумачио Јеванђеље о Закеју.

На крају свете Литургије Преосвећени Владика је освештао славски колач и жито у част Светог Саве. Домаћини славе су били Драган и Драгана Гајица, Душко и и Војка Кукољ са породицама. На позив Владике да се јаве домаћини за идућу годину пријавили су се Марија Илић, Давид Давидовић и Јаков Ђурковић. После отпуста Владика је позвао дечицу да му приђу па их је пропитивао колико знају о Светом Сави обећавши им поклоне. Деца су показала да знају много о своме светитељу и осветлала образ својих учитеља.

Онда је уследило велико изненађење када је Владика позвао студента теологије Срђана Максимовића да прочита повељу којом је указана велика част бостонској цркви - проглашена је Саборним храмом Бостона. У молитвеном делу Повеље записано је: -Нека да Господ Бог да ова парохија и надаље буде Виноград Господњи који ће стално да расте и умножава таленте многих, да буде светило у тами овоме свету а њени парохијани со свету, да непостиђени и чисти станемо пред судију свих у дан Његовог Другог и Страшног доласка и да тада, као и сада, будемо заједница љубави која пребива у Христу, Почетку и Крају свега створеног, и да зној лица наших који проспемо обрађујући и овај део Њиве Господње буде залог преображајног јеледа Царства Небескога, тако нам Бог помогао!

Владика Иринеј је честитао проти Александру и парохијанима, а отац Александар се захвалио бираним речима за указану част бостонској парохији. Пошто су верни примили благослов Епископа, у црквеној салу трпезу љубави су припремили добри и вредни домаћини. Уследио је спектакуларни програм у част Светог Саве који су припремила деца и омладина из Бостонске парохије. После програма народ је разговарао са новим владиком. Парохијска сала, иако велика, била је испуњена до последњег места.

First Assembly under Leadership of Bishop Irinej

Despite snow storms and chaotic travel, clergy and representatives from parishes and their church-school congregations across the Eastern American Diocese came together in Boston February 10-11, 2017 for their first Diocesan Assembly under their recently-enthroned hierarch, Bishop Irinej. The Assembly was graciously hosted by Cathedral Dean, Protopresbyter-Stavrophor Aleksandar Vlajkovic and the faithful of St. Sava Cathedral in Cambridge. St. Sava's was recently elevated to the dignity of a cathedral by His Grace Bishop Irinej.

After the arrival and registration of Assembly participants, the Assembly began with the serving of Vespers and the solemn Invocation of the Holy Spirit, during which all those present prayed that their work would be blessed and guided by the Holy Spirit to the glory of God, the building up of His Kingdom, and the welfare of His Holy Church.

Following dinner, the first session of the Assembly began with the singing of the Troparion of Pentecost, the Feast of the Descent of the Holy Spirit upon the Apostles and an invocation by Bishop Irinej. The Rev. Dr. Rodney Torbic was appointed secretary of the Assembly. Fr. Rajko Kosic reported for the Credentials Committee that, in addition to Bishop Irinej, there were 36 priests, two deacons, 17 congregation board presidents, 16 congregation delegates and 3 observers present. The Assembly was gratified that, despite the weather and resulting travel difficulties, a large number of parishes were represented by a good number of both clergy and lay delegates. The following day, gratefully, saw the arrival of more clergy and delegates, whose flights had been previously cancelled.

His Grace Bishop Irinej then addressed the Assembly. He thanked everyone for the tremendous welcome he has received, both at his enthronement in October and in his many visits to parishes around the Diocese. He discussed his impressions of the Diocese and its people, and his hopes and plans for the future as he works together with the Diocesan Council and the clergy and parishioners to lead the Diocese into the next chapter of its existence. He recalled all his predecessors on the episcopal *cathedra* of the Diocese and the foundations that they have laid for us to continue to build upon. His Grace then intoned the singing of Memory Eternal for all departed hierarchs, clergy, monastics and faithful who were participants of past Diocesan Assemblies.

His Grace spoke of the tremendous task of rebuilding the Cathedral Church of St. Sava in New York City following the disastrous fire on Pascha of last year, and the need for establishing a functional and suitable Diocesan Center there to represent the Serbian Orthodox Church in that great city. He was pleased to announce that His Royal Highness Crown Prince Alexander of Serbia has agreed to be Royal Patron of the rebuilding project, and he called on all members of the Diocese and on all Orthodox Christians world-wide to support this great effort. He also reminded the Assembly of his vision, expressed already at his enthronement, to build a Serbian Orthodox Cathedral Church in Washington, D.C. to be a witness to Serbian Orthodoxy and a suitable presence in the Nation's Capital.

The second and final day of the Assembly began with the Hierarchical Divine Liturgy at 8:00 AM. The Liturgy is the highlight of every Assembly, and indeed of all of Christian life, as we enter into the Kingdom of God and partake of the Heavenly Banquet at which our Lord Jesus Christ is both the Host and the content of the Feast, the Offerer and the Offered. As the clergy and faithful gathered around their Bishop and Archpastor, they became the Church of Christ in its fullness, enlivened by partaking of the Body and Blood of Christ in the Holy Eucharist, in which they truly became His living Body. Gratefully, a large number of those present enabled and confirmed this unity in Christ through receiving the Holy Mysteries.

The Assembly's business having been completed, the meeting was closed with the hymn of St. Sava. Deepest appreciation were expressed to Fr. Aleksandar Vlajkovic and the board and parishioners of St. Sava Cathedral for their kind and generous hospitality.

Fr Rade Merick
Diocesan Council Secretary

Реновирање звоника

Овог пролећа смо наставили са реновирањем звоника које је започето пред саму зиму. Радови су при самом крају. Завршено је фуговање целог звоника споља и трећег спрата унутар звоника. 18 бетонских елемената-блокова је замењено новим. Неки од ових блокова су били тешки око 400 фунти сваки што је отежавало уградњу. Остали су још неки ситни послови око прозора, детаљно прање камена и на крају заштита. Такође, после завршених радова на звонику компанија ESI ће поправити оштећени тротоар као и травњаке. Сви радови на звонку треба да буду готови до 1. јула

Bell tower renovation update

This spring we continued with the bell tower renovation project that was started just before the winter. We are at the very end of this project. The cutting and pointing of exterior tower is 100 % completed along with the 3rd floor inside. Eighteen deteriorated standoff blocks were replaced with new precast blocks to match the existing blocks. Some of those blocks are nearly 400lbs which slowed downthe installation. A few more details remain to be completed around the windows, plus the cleaning of all repaired areas, removal of mortar smears and efflorescence. After all the work is finished on the tower, ESI will repair all of the sidewalks that were damaged as well as the grass areas. The project is expected to be completed by July 1st.

Пре поправке / before repairs

После поправке/after repairs

New standoff block installed

Pile of standoff blocks removed from the wall

Continued on page 6/Наставак на страни 6

New standoff blocks wait to be installed

Васкрс 2017/ Pascha 2017

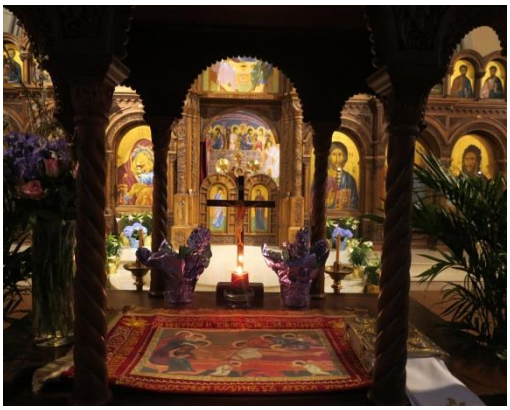

Continued on page 7/Наставак на страни 7

SAVE THE DATE:

- SerbFest 2017 – Saturday, September 16th
- 25th Parish Anniversary – December 9th-10th

Беседа Светог владике Николаја на Видовдан

Беседа изговорена на 550. Видовдан у манастиру Раваници, 1939.године.

Душа моја испуњена је великим узбуђењем на овоме месту и у овај дан када излазим пред вас да искажем оно што се речима исказати не може. Кад ме је као дете водила моја мајка цркви, па кад би се с брда угледала црква, опомињала ме мајка да ћутим: „Пред светињом треба ћутати!“ А ова царска црква и овај велики дан тако су узвишене светиње пред лицем Бога и народа, да је заиста побожно ћутање већа утеха души од сваке речи. Но позват да говорим, и не смејући изневерити ваше очекивање, ја се молим Богу да мој говор буде колико толико на утеху и радост свима који ме слушате.Из богате ризнице предмета, што нам данашњи дан пружа, ја сам изабрао један сасвим обичан предмет, једну сасвим просту тему која гласи: Чији си ти, мали? Чији си ти, мали? То питање поставља ли су нам често људи кад смо деца били. И ко од нас није осетио досаду од често понављаног питања: Чији си ти, мали? Нарочито кад смо декламовали на Савиндан или кад смо добијали награде на Видовдан, питање се понављало и понављало: Чији си ти, мали?Ово питање постављено је и целој нацији нашој. У прошлом седмогодишњем рату, када је српски народ пролазио кроз тунеле мрака од неправде и страдања и када је српска војска задивљавала свет својим победама и жртвама, питао се сав свет: Ко је тај мали народ? Ко су му преци? Каквог је порекла? Каква му је историја? Једном речју: Чији си ти, мали народе српски?И ми смо одговарали како смо умели. Причали смо историју нашу, певали песме о свецима и херојима нашим, износили мудрост народа нашег. Ми смо били откриће, као нека нова руда, за велике и мале народе света. Велики енглески народ толико је био задивљен, да је неколико година свечано прослављан Видовдан по свим школама енглеским а српска народна химна певана по свим храмовима њиховим. Неизмерну благодарност дугујемо ми великом енглеском народу и за то као и за великодушну помоћ у свима правцима у оним тешким годинама када смо били нападнути од неколико Голијата истовремено.Но на овоме месту и у овај дан ми нећемо одговарати странцима, чији смо ми, него сами себи и за себе. Да би себе боље упознали, и кроз то познање разведрили се и охрабрили, оснажили и сложили. Да би пронашли историјски, непогрешиви метар, којим ћемо себе мерити и знати какви смо и колики смо у сравњењу са оцима нашим.

Чији сте ви, мали Срби?

Ми смо деца Божја. И људи аријевске расе којој је судба доделила почасну улогу да буде главни носилац Хришћанства у свету. Ми смо чланови велике породице словенске, која је кроз многе векове бурно чувала стражу на капијама Европе, да племена друге расе и друге вере не би узнемиравали крштену Европу у њеном мирном развијању и напредовању. Ми смо народ крштени, народ христоносни. И тако, ми смо по крви аријевци, по презимену Словени, по имену Срби, а по срцу и духу Хришћани.

Чији сте ви, мали Срби?

Ми смо деца Божја и потомци оних тежака и сточара, који се заједно са својом браћом Хрватима, Бугарима и Словенцима доселише из далека света на ово Балканско полуострво, озарено философијом и поезијом јелинском и прослављено јунаштвом јелинским. Доселише се с намером да на њему угодније живе не знајући каку им је улогу судба предодредила; не знајући да их је судба поставила за чуваре најопаснијег друма и за стражаре најсудбоносније капије. Потомци смо њихови по свему па и по занимању. Јер и ми у двадесетом веку ево смо у главном тежаци и сточари.

Чији си ти, малени народе српски?

Ми смо деца Христова и духовни потомци светога Саве Немањића, онога несравњивог мужа, који за свој народ учини све, све; не што један велики човек може учинити него што ни легиони великих људи у другим народима нису умели ни могли учинити. Неколико столећа нашег жупанског времена проведено је у колебању између црквене власти византијске и црквене власти римске. Сваки жупан српски ценио је и мерио, да ли је боље да свој народ покори власти византијској или римској. Свети Сава је изумео трећу власт, ни византијску ни римску. То је власт слободне националне цркве. Та трећа власт, која није туђинска ни интернационална, пресекла је вековно колебање наших жупана између Византије и Рима, и трасирала је један савршени историјски пут којим Срби и данас ходе. Ако Срби бројно не спадају у велике народе, њихов живот и њихова историја представљају једно филигран дело од неисказане хармоније и красоте. За то имамо да благодаримо своме духовном родоначелнику и оцу светитељу Сави, који није дозволио да ни страни књаз ни страни папаз управља животном судбом српског народа, него је установио трећу власт – националну, и за државу и за цркву.

Чији си ти, малени српски народе?

Ми смо потомци светих духовника и светих краљева задужбинара и свечара из свете лозе Немањића. И најсилнији владари наши као и убоги пустињаци и богомољци називаху себе слугама Господњим и поимаху мирно време као службу Богу а рат као жртву Богу. Отуда задужбинарство њихово; отуда и свечарство. Својим дивотним задужбинама окитише они и освешташе сву земљу своју, а прослављањем крсних светитеља прославише небеснога Оца и Творца тих светитеља. Како други владари наши, тако и славни Лазар Косовски, задужбинар ове цркве Раванице, данашње наше домаћице и слављенице,

Continued on page 9/Наставак на страни 9

која нас је својим светим магнетизмом к себи привукла са свих страна.
И још једном да одговорим на питање: чији сте ви, мали Срби?
Ми смо потомци Косовских јунака који се жртвоваше за крст часни и слободу златну; самоникле и бујне гране народног дрвета које на Косову би скресано до стабла, и стабло срубљено до близу корена. Не усахну то дрво, јер га крв крсних мученика оживотвори. Не осуши се срубљено стабло, јер царство небесно, које витези крста изабраше, даде му снагу да озелени и пусти гране
И последњи пут да одговоримо на питање. Чији сте ви, мали Срби?
Ми смо тело од тела, и кост од кости, и дух од духа онога народа, који је после Косова живео на свом огњишту без слободе, у својој земљи под туђином, без земаљског царства и без земаљског сјаја; онога народа који је путовао кроз пустињу ропства без свога Мојсеја, но са надом несаломљивом да ће му Бог отаца његових, Бог Немањин и Савин, Бог Стеванов и Милутинов, Бог Лазарев и Милошев, опет даровати земљу обећану. Ти сељачки преци наши, преодевени из везених долама у кудељу и сукно, с уздахом су гледали Косово не као у долину него као у планину. Са те планине народ је очекивао потоке бистре воде, да му опере ране и сузе; да му запоји дух и душу; да га надахне небесним надахнућем, те да би се одржао и све издржао.
И заиста народ се одржао и све издржао, благодарећи Косову и цркви. Црква му је била тумач Косова, а Косово тумач свега што се догодило пре и после пропасти земаљског царства српског. Помоћу та два верна тумача, народ је схватио суштину слободе. Схватио је, да је слобода дар Божји; да је светиња, и да је нераздвојна од часнога крста. Ко се огреши о часни крст, огрешио се о слободу, и обратно, ко се огреши о слободу, огрешио се и о часни крст. Слобода је светиња, отуда и назив: света слобода. Као чисто платно даје се слобода људима; кад је људи упрљају, морају је прати сузама и крвљу. Или чиста слобода, или никаква. Или света слобода, или никаква. Или златна слобода, нераздвојна од часнога крста, или никаква. У дубоком покајању народ је вековима прао упрљану слободу покајничким сузама и мученичком крвљу. И кад ју је опрао, онда му се она поново дала.
Ми смо потомци тих покајника, од којих се родише устаници; потомци смо тих устаника, од којих се роди други и трећи појас устаника, док и ми најзад не стигосмо на позорницу живота, да завршимо дело устаничко и да сагледамо у наше дане лепо лице слободе на целој земљи југословенској.
Ето нам одговора на питање, чији смо ми.
Ако је ценити по духовној и моралној аристократији предака, онда ми спадамо у народе најбогатије таквом аристократијом. Ако се ико у свету може поносити великим карактерима, светим душама, славним витезима и многобројним мученицима за крст и слободу, то ми можемо. Но поносити се својим великим прецима а бити мањи и гори од њих, изазива презрење а не дивљење. Величати се ослободитељима а прљати слободу, купљену крвљу њиховом, недоследно је и смешно; не, него и више – кажњиво као злочин.
Ево најстрашнијег дана и најподеснијег места, где морамо дати завет, да ћемо свету слободу свето држати. На Видовдан, пред Раваницом!
Позната је целом свету слабост свих Словена, да своју слободу помрачују неслогом. Под таквим помрачењем сунца слободе живимо и ми Јужни Словени. Докле ћемо тако?
Докле ћемо давати материјала онима који презиру Словене као нижи сој људски да нас још више презиру? Докле ће зујати по свету рђав глас, да Словени нису дорасли за слободу; да су добре слуге а рђави господари? О, нека би нам дао Бог да будемо добре слуге, али слуге један другом из љубави, слуге своме народу у слободној народној држави. И син божји није дошао, како рече, да господари, него да служи. Нека нам пак не да Бог да будемо ни добри ни рђави господари над другим народима, на туђим огњиштима. У претке наше ми не убрајамо ни једнога султана, ни једнога кесара. Боље да нам владари буду наши сељачки кнежеви и краљеви, него султани и кесари. Но, ако се ми детињасто играмо слободом, може опет неки султан или кесар да се појави и пободе свој жезал у наше тле. Није ли боље да представљамо малу али слободну целину, него да постанемо део туђе империје? Није ли боље с братом Хрватом живети у својој скромној кући, него у палати туђинској? Помислите шта би чинили они млади ратници краља Петра и краља Александра, да су 1918 године, борећи се на снежним планинама македонским, могли прозрети и видети оно што ће се дешавати у Југославији после двадесет година? Да су, рецимо, могли видети на неком филму неслогу између Срба и Срба, између Хрвата и Хрвата, између Срба и Хрвата? Шта би они чинили? Клонуле би им мушке руке, испустили би мачеве из руку, и ми данас били сви сложни – робови. Докле ћемо ми као слободни људи презирати слогу, ту дивну врлину робова, којој дугујемо слободу своју?
Докле ће брат брата стављати под знак питања и називати један другог питањем? Докле ће се као лажан новац просипати речи о хрватском питању, о муслиманском питању, о српском питању? Оно што је питање или под питањем, народ схвата као нешто сумњиво и нестварно. Међутим и Хрвати и Срби свакако су стварност а не питање.
Зар не видите, да стављајући све под питање, ми доводимо све у питање? Доводећи све у питање, ми спремамо ново Косово, али не славно Косово него срамно. На славном Косову честити ктитор ове свете обитељи дао је живот свој за крст часни и слободу златну. Срамно Косово значиће слом и пропаст, без икаквог узвишеног гесла или са неким геслом недостојним наше славне историје и нашег славног народа. Да не да Бог!
Да нам да Бог више вере, поштења и родољубља. Јер кад је то троје у питању, све је у питању. Кад ова три невидљива мотора ослабе, цела видљива машинерија људског живота неправилно ради. Несвесни издајници ове свете земље светих отаца наших могу бити они људи који хоће да исправе спољашњу машинерију нашег живота, међутим презиру она три невидљива

Continued on page 10/Наставак на страни 10

мотора: веру, поштење и родољубље. Можда је тако несвесно и Вук издао на Косову. Ко је издао? Није издао ни честити кнез, ни честити народ. Издао је велики господин Вук. Нека се сете овога и наша господа, српска и хрватска. Да на њима не остане народна клетва. Благо њима пак ако у духу народа послуже своме народу у овом времену. Благослов народни остаће на њима и на деци њиховој. Данашњи петсто и педесети Видовдан ставља им на избор – народну клетву или народни благослов.

Но одговорност лежи и на нама свима Ако сви немамо довољно политичке памети, сви можемо имати два друга моћна средства, а то су молитва и љубав. Спаситељ света није ни учио људе политичкој памети, него молитви и љубави. Ако се политичка памет даде брзо исцрпети, молитва и љубав неисцрпне су: молитва која брда покреће и баца у море, и љубав која смрт побеђује и мртве васкрсава. Молитвом ћемо бацити у море брдо мржње међу браћом, а љубављу ћемо васкрснути све оне, које сваки дан мржњом убијамо. Нова политика, спасоносна по сав Божји свет, неће значити јачу политичку памет, него нове методе, а то су молитва и љубав. Варају се Словени, ако мисле да помогну човечанству јачом политичком памећу. Њихова је мисија, оригинална и узвишена, да молитвом и љубављу, а не политиком, створе и отворе нову епоху у историји човечанства.

А кад је реч о молитви и љубави, онда сви ми морамо примити одговорност и сви се дати на посао Не само господа, него сви. У осталом, нисмо ли ми сви господа и господски синови? Не изрећах ли ја мало час сву ону огромну војску праве правцате господе Божје, чија смо деца ми?

Нису ти господски преци наши мртви. Душе су њихове близу нас. Ја сав треперим од осећања да су душе свију оних који бише присутни освећењу Раванице пре неких 560 година сада окупљене и помешане с нама на овом истом месту. Ту је душа светога Лазара и славне царице Милице. Ту је душа Милоша Обилића, Страхињића, Југовића, и осталих косовских витезова. Ту је душа и Рада Боровића, неимара ове свете задужбине, и душе његових верних зидара. Ту су хиљаде душа онога народа који се беше окупио да се заједно са ктитором Богу моли и срце весели. Све ове свете душе биле су пуне и препуне молитве и љубави Нека им је слава, и хвала!

Ако ћемо да се хвалимо прецима својим, не смемо бити мањи од њих у молитви и љубави – у молитви, да би нам Бог био савезник, помоћник и заштитник; и у љубави, да би нам живот био радост и снага и светлост.

Заветујмо се дакле на сталну љубав и молитву. Да би са овога светога места сви пошли домовима својим бољи и чистији, свежији и ведрији, храбрији и снажнији. И да у домовима својим продужимо сталну молитву Богу:

Помози нам, Боже,Да се браћа сложе,
Срби и Хрвати и Словенци, и остали честити поданици нашег младог краља.

А сада, када сте се, слушајући мене, уверили да никаква реч људска није у стању да изрази славу овога места и овога дана – Раванице и Видовдана – ја вас позивам на побожно ћутање, на молитвено ћутање, које Бог чује исто онако јасно као и речи. Нека у дубинама нашег ћутања трепери само једна мисао:

Помози нам Боже,
Да се браћа сложе!

Nicene Creed

The Nicene Creed should be called the Nicene-Constantinopolitan Creed since it was formally drawn up at the first ecumenical council in Nicea (325) and at the second ecumenical council in Constantinople (381).

The word creed comes from the Latin credo which means “I believe.” In the Orthodox Church the creed is usually called The Symbol of Faith which means literally the “bringing together” and the “expression” or “confession” of the faith.

In the early Church there were many different forms of the Christian confession of faith; many different “creeds.” These creeds were always used originally in relation to baptism. Before being baptized a person had to state what he believed. The earliest Christian creed was probably the simple confession of faith that Jesus is the Christ, i.e., the Messiah; and that the Christ is Lord. By publicly confessing this belief, the person could be baptized into Christ, dying and rising with Him into the New Life of the Kingdom of God in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Spirit.

As time passed different places had different credal statements, all professing the identical faith, yet using different forms and expressions, with different degrees of detail and emphasis. These credal forms usually became more detailed and elaborate in those areas where questions about the faith had arisen and heresies had developed.

In the fourth century a great controversy developed in Christendom about the nature of the Son of God (also called in the Scripture the Word or *Logos*). Some said that the Son of God is a creature like everything else made by God. Others contended that the Son of God is eternal, divine, and uncreated. Many councils met and made many statements of faith about the nature of the Son of God. The

Continued on page 11/Наставак на страни 11

controversy raged throughout the entire Christian world.
It was the definition of the council which the Emperor Constantine called in the city of Nicea in the year 325 which was ultimately accepted by the Orthodox Church as the proper Symbol of Faith. This council is now called the first ecumenical council, and this is what it said:
We believe in one God, the Father Almighty, Maker of heaven and earth, and of all things visible and invisible. And in one Lord Jesus Christ, the Son of God, the only-begotten, begotten of the Father before all ages. Light of Light; true God of true God; begotten, not made; of one essence with the Father, by whom all things were made; who for us men and for our salvation came down from heaven, and was incarnate of the Holy Spirit and the Virgin Mary, and became man. And He was crucified for us under Pontius Pilate, and suffered, and was buried. And the third day He rose again, according to the Scriptures; and ascended into heaven, and sits at the right hand of the Father; and He shall come again with glory to judge the living and the dead; whose Kingdom shall have no end.
Following the controversy about the Son of God, the Divine Word, and essentially connected with it, was the dispute about the Holy Spirit. The following definition of the Council in Constantinople in 381, which has come to be known as the second ecumenical council was added to the Nicene statement:
And [we believe] in the Holy Spirit, the Lord, the Giver of Life, who proceeds from the Father; who with the Father and the Son together is worshipped and glorified; who spoke by the prophets. In one Holy, Catholic, and Apostolic Church. I acknowledge one baptism for the remission of sins. I look for the resurrection of the dead, and the life of the world to come. Amen.
This whole Symbol of Faith was ultimately adopted throughout the entire Church. It was put into the first person form “I believe” and used for the formal and official confession of faith made by a person (or his sponsor-godparent) at his baptism. It is also used as the formal statement of faith by a non-Orthodox Christian entering the communion of the Orthodox Church. In the same way the creed became part of the life of Orthodox Christians and an essential element of the Divine Liturgy of the Orthodox Church at which each person formally and officially accepts and renews his baptism and membership in the Church. Thus, the Symbol of Faith is the only part of the liturgy (repeated in another form just before Holy Communion) which is in the first person. All other songs and prayers of the liturgy are plural, beginning with “we”. Only the credal statement begins with “I.” This, as we shall see, is because faith is first personal, and only then corporate and communal.
To be an Orthodox Christian is to affirm the Orthodox Christian faith—not merely the words, but the essential meaning of the Nicene-Constantinopolitan symbol of faith. It means as well to affirm all that this statement implies, and all that has been expressly developed from it and built upon it in the history of the Orthodox Church over the centuries down to the present day.

St. Sava Cathedral - 2017 Sunday Lunch Schedule

July 2nd	Lent / Post Kitchen Closed				
July 9th	Lent / Post / Stajic Concert	Muny Velickovic	617-599-0748		
July 16th		Bojana Zivanovic			
July 23rd		Marina Geracoulis	617-466-2051		
July 30th		Irina Stojanovic		Igor i Ana Prikhodko	
August 6th	OPEN				
August 13th		Valeri Vasillev		Bulgarian Parish	
August 20th	Lent / Post	Dragan Grujic	617-427-7085	Danica Grujic	617-427-7085
August 27th	Lent / Post	Milan Serdar	617-877-9340	Damir Uzelac	781-526-3146
September 3rd		Stanislava Ristanovic	617-775-7797	Dragana Gajica	617-755-5694
September 3rd		Dragana Basta	617-888-3238	Vojka Gajica	781-244-9101
September 10th		Ksenija Dancevic	857-891-4853	Dragana Jovanovic	781-534-4451
September 10th		Marija Antic			
September 16th	SerbFest	SerbFest Committee			
September 17th		SerbFest Committee		Nada Jovanovic	617-407-9614
September 24th		Borjana Misic	617-335-2950	Jelena Glisovic	
October 1st		Natasa Kuljic	978-457-2787	Sasha Wagner	
October 8th		Natasa Velickovic	617-480-7701	Jasmina Vesic	
October 15th	Bulgarian Slava: St. Paraskeva	Valeri Vasillev		Bulgarian Parish	
October 22nd		Maja Jankovich		Gordana Cosic	617-489-2025
October 22nd		Lidija Milojevic	603-216-5757		
October 29th	St. Petka Kolo Slava	Kuma Ivana Popov			
November 5th		Biljana Reljic	413-568-4140	Ljiljana Vrankovic	413-568-5969
November 12th		Trajanka Milojevic	617-818-5014	Jelisaveta Nickovic	617-294-2604
November 18th (Sat)	Annual Fundraiser	Event Group 5		Suzana Forkapic	
November 19th		Maja Amovic	978-380-0321	Rista Amovic	
November 26th		Dragica Mihailovic	617-710-4774	Olivera Tanasijevic	617-504-3249
December 3rd	Nativity Fast / Post	Miljana Vrankovic	413-426-0831	Vesna Reljic	413-568-9250
December 10th	Nativity Fast / Post	Jelena Tehlirian	214-918-4315	Aleksandra Milasinovic	617-913-9955
December 10th	Nativity Fast / Post	Milena Milasinovic		Miroslava Dmitrovic	
December 17th	Nativity Fast / Post	Mary Grgurevich	508-251-2271		
December 24th	Nativity Fast / Post	Jelena Djurkovic	207-450-8685	Anita Dimitrova	
December 31st	Nativity Fast / Post	Marija Ilic	978-443-8973	Slavica Krstic	551-482-4172
December 31st	Nativity Fast / Post	Olga Mucic	781-322-0372		
Please contact Nada with any changes: nada.b.jovanovic@gmail.com, 617-407-9614					

Dear Kolo Sisters and Stewards, thank you for preparing weekly lunches for our church!

Завршна школска приредба/ Year-end recital

ГЛАСНИК (The Herald) is a publication of
St. Sava Serbian Orthodox Church of Boston
41 Alewife Brook Parkway
Cambridge, MA 02140
617-674-4035

+++

St. Sava Church is a parish of the Serbian Eastern American Diocese which is under the jurisdiction of the Serbian Orthodox Patriarchate and His Holiness Patriarch Irinej in
Belgrade, Serbia

+++

Protojerej Aleksandar Vlajkovic
Parish priest
Office Phone 617-674-4035
Cell Phone 781-771-2030
E-mail: fatheraco@stsavaboston.org
www.stsavaboston.org